

Μήπως όντως έχει «μαλλιάσει» η γλώσσα σας;

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Μια συχνή αλλά παροδική και αβλαβής διαταραχή μπορεί να κάνει αυτή την έκφραση πραγματικότητα

Η έκφραση «μάλλιασε η γλώσσα μου» ως φαίνεται κρύβει μια δόση αλήθειας, όχι επειδή στη γλώσσα μπορεί να αναπτυχθούν αληθινά μαλλιά αλλά ένα «χνούδι» που μοιάζει με αυτά.

Η τριχωτή γλώσσα, όπως αποκαλείται η συγκεκριμένη διαταραχή, είναι συχνή, αλλά παροδική και αβλαβής. Σύμφωνα με την Αμερικανική Ακαδημία Στοματολογίας (AAOM), ποσοστό έως και 13% του γενικού πληθυσμού την παρουσιάζει κάποια στιγμή στη ζωή του. Αν και μπορεί να εκδηλωθεί σε οποιαδήποτε ηλικία, η συχνότητά της είναι αυξημένη μετά τα 50-60 έτη, ενώ

παρότι αναφέρεται συχνότερα από τους άνδρες, δεν είναι σπάνια στις γυναίκες.

Όπως εξηγεί ο αναπληρωτής καθηγητής Στοματολογίας δρ Γιώργος Χ. Λάσκαρης, αντιπρόεδρος της Ελληνικής Εταιρείας Κλινικής Στοματολογίας, η τριχωτή γλώσσα είναι μια διαταραχή που χαρακτηρίζεται από επιμήκυνση και πάχυνση των τριχοειδών θηλών που φυσιολογικά υπάρχουν στη ράχη της γλώσσας.

Η ακριβής αιτία της δεν είναι πλήρως γνωστή, αλλά στην εμφάνισή της παίζουν καθοριστικό ρόλο το έντονο ψυχικό στρες και παράγοντες όπως η κακή στοματική υγιεινή, το πολύ κάπνισμα, η τοπική παρατεταμένη χρήση φαρμακευτικών στοματοπλυμάτων, η χρόνια συστηματική λήψη φαρμάκων (λ.χ. αντιβιοτικά, αντικαταθλιπτικά, αντιεπιληπτικά), η ακτινοβολία στην περιοχή της κεφαλής κ.ά.

«Υπάρχει η εντύπωση στους περισσότερους ότι η γλώσσα “μαλλιάζει” όταν κάποιος είναι φλύαρος και μιλάει πολύ, αλλά αυτό δεν είναι σωστό» λέει ο δρ Λάσκαρης. «Η γλώσσα “μαλλιάζει” όταν κάποιος προσπαθεί να πείσει κάποιον και επανειλημμένα τον συμβουλεύει χωρίς να υπάρχει ανταπόκριση, οπότε αποκαμωμένος του λέει “μάλλιασε η γλώσσα μου να σ’ το λέω”, που σημαίνει ότι τελικά στενοχωριέται. Αυτό είναι σωστό γιατί πραγματικά η στενοχώρια και το ψυχικό στρες είναι οι κυριότερες αιτίες για την εμφάνιση της τριχωτής γλώσσας».

Αντιθέτως, είναι λανθασμένη η άποψη ότι ευθύνεται το στομάχι γι’ αυτή, διότι καμιά πάθηση του στομάχου και του γαστρεντερικού συστήματος δεν μπορεί να την προκαλέσει. Επομένως «δεν έχει νόημα όταν υπάρχει τριχωτή γλώσσα να κάνουμε εξετάσεις (κλινικές ή εργαστηριακές) για παθήσεις του γαστρεντερικού συστήματος» τονίζει ο ειδικός.

Η τριχωτή γλώσσα εκδηλώνεται με μεγάλη (0,5 έως 1 εκατοστό) επιμήκυνση και διόγκωση των τριχοειδών θηλών, που δημιουργούν ένα «χνούδι» στη ράχη της γλώσσας δίνοντας την εντύπωση ότι πρόκειται για τρίχες. Το χρώμα τις περισσότερες φορές είναι καστανόφαιο ή λευκόφαιο. Μερικές φορές όμως είναι μαύρο δίνοντας την εντύπωση ότι πρόκειται για πραγματικές τρίχες.

Το μαύρο χρώμα οφείλεται σε χρωστικές που παράγουν διάφορα μικρόβια και μύκητες που παγιδεύονται μεταξύ των τριχοειδών θηλών της γλώσσας, σε αυξημένη παραγωγή κεράτινης ή και ακόμη σε χρωστικές που υπάρχουν στις τροφές. «Μερικές φορές το μεγάλο μήκος των θηλών και το μαύρο χρώμα φοβίζουν πολύ τους ασθενείς, οι οποίοι νομίζουν ότι συμβαίνει κάτι πολύ σοβαρό» λέει ο δρ Λάσκαρης.

Οι πάσχοντες από τριχωτή γλώσσα συνήθως δεν αντιλαμβάνονται σωστά τις γεύσεις, έχουν την αίσθηση ξένου σώματος στο στόμα τους και πολύ συχνά ένα

δυσάρεστο αίσθημα που προκαλείται από την επαφή των επιμηκυσμένων θηλών με τον ουρανίσκο, ιδιαίτερα κατά την κατάποση. Επιπλέον, συχνά υπάρχει κακοσμία και έντονη ανησυχία που επιδεινώνει την κατάσταση. Οι βλάβες είναι επίμονες και δεν υποχωρούν μόνες τους.

Η θεραπεία εστιάζεται στην καλή στοματική υγιεινή, στον εφησυχασμό του ασθενούς ότι πρόκειται για ακίνδυνη βλάβη και τέλος στην καταστροφή των επιμηκυσμένων τριχοειδών θηλών με διάφορα κερατολυτικά φάρμακα που εφαρμόζονται τοπικά από τον στοματολόγο με πολλή προσοχή, γιατί είναι πολύ καυστικά.

«Είναι μεγάλο λάθος η χορήγηση φαρμάκων συστηματικά, γιατί συνήθως επιδεινώνουν την κατάσταση» τονίζει ο ειδικός, προσθέτοντας πως επειδή υπάρχουν και άλλα στοματικά νοσήματα που προκαλούν παρόμοιες βλάβες με την τριχωτή γλώσσα (λ.χ. η επίχριστη γλώσσα που παρατηρείται όταν υπάρχει κάποιο εμπύρετο νόσημα και υποχωρεί γρήγορα, η καντιντίαση της γλώσσας, η τριχωτή λευκοπλακία, η μελανίζουσα ακάνθωση κ.λπ.) έχει μεγάλη σημασία να γίνεται σωστή διάγνωση και θεραπεία.

Ρεπορτάζ: Ρούλα Τσουλέα

Πηγή : ΤΑ ΝΕΑ Ένθετο Υγεία- ygeia.tanea.gr